

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Jarmilou Ďáskovou v právní věci žalobkyně: **M. Š.**, bytem, proti žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 9. 2013, č. j.

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 25. 9. 2013, č. j. sp. zn. bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád) zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajská pobočka v Brně, Kontaktní pracoviště Ivančice (dále jen správní orgán prvního stupně) ze dne 31. 5. 2013, č. j. a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně žalobkyni nebyl přiznán příspěvek na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo, neboť podle posudku o zdravotním stavu ze dne 14. 5. 2013 vydaného OSSZ Brno-venkov žalobkyně je osobou, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí ve smyslu ust. § 9 odst. 2 a 4 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, ale její zdravotní stav vylučuje přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku, poskytovaného na pořízení motorového vozidla. Správní orgán prvního stupně v rozhodnutí uvedl, že se v případě žalobkyně jedná o zdravotní postižení uvedené v části I bodě 4 písm. a) přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., avšak jedná se o zdravotní stav uvedený v části II písm. a) téže přílohy.

Žalobkyně v žalobě ze dne 22. 10. 2013, doručené Krajskému soudu v Brně dne 7. 11. 2013 namítá, že rozhodnutím žalovaného bylo nepřiznání příspěvku žalobkyni odůvodněno zcela odlišnými argumenty než rozhodnutím správního orgánu prvního stupně, kdy bylo uznáno, že žalobkyně splňuje indikace uvedené v části I, bodě 4, písm. a) přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., ale příspěvek jí nebyl přiznán z důvodu kontraindikací uvedených v části II, písm. a) téže přílohy. Dále žalobkyně namítá, že posudkový lékař nevzal v potaz lékařskou zprávu MUDr. J. N. z ..., ... ze dne 2. 9. 2013, která byla dodána v rámci odvolacího řízení a která jednoznačně prokazuje, že žalobkyně splňuje indikace dané částí I, bodem 4, písm. a) přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb. Žalobkyně namítá, že posudkový lékař nevzal v úvahu skutečnost, že její stav se oproti stavu v březnu 2013, kdy byla žádost o příspěvek podána, nadále zhoršuje, což dokazují lékařské zprávy praktické lékařky MUDr. Č. a MUDr. J. N.. Z uvedených skutečností podle názoru žalobkyně vyplývá, že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu dle zákona č. 329/2011 Sb.

Z uvedených důvodů žalobkyně navrhuje vydání rozsudku, kterým by bylo rozhodnutí žalovaného zrušeno.

Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 10. 12. 2013 odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, když zcela setrval na svém právním stanovisku zde uvedeném. K námitce, že v řízení nebyla zhodnocena lékařská zpráva MUDr. N. a že MPSV neměla vyžádanou dokumentaci praktického lékaře, žalovaný uvádí, že lékařská zpráva byla v odvolacím řízení doložena a že na jejím základě byl vyhotoven doplňující posudek. Žalovaný uvádí, že PK MPSV měla pochopitelně vyžádanou dokumentaci praktického lékaře a že v ní doložené lékařské zprávy byly použity a citovány v rozsudku.

Vzhledem k výše uvedenému se žalovaný domnívá, že žaloba není důvodná.

V souladu s § 75 odst. 1, § 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.) přezkoumal Krajský soud v Brně napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání ve smyslu ust. § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť účastníci s tímto postupem vyslovili souhlas.

Žaloba není důvodná.

Podmínky nároku na příspěvek na zvláštní pomůcku stanoví § 9 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č. 329/2011 Sb.).

Podle § 9 odst. 2 citovaného zákona má nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku poskytovaný na pořízení motorového vozidla osoba, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou anebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a její zdravotní stav nevyklučuje přiznání tohoto příspěvku.

Jak vyplývá z ust. § 9 odst. 4 téhož zákona, zdravotní postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku a zdravotní stavy vylučující jeho přiznání jsou uvedeny v příloze k tomuto zákonu. V odstavci I, bodě 1 pod písm. a) až k) této přílohy je obsažen taxativní výčet vad, které jsou považovány

za těžké vady nosného nebo pohybového ústrojí. Podle odst. I bodu 4 této přílohy se za zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku na pořízení motorového vozidla považují zdravotní postižení uvedená v bodě 1 písm. a), b), d) až i) téže přílohy, a dále těžká nebo hluboká mentální retardace a stavy na rozhraní těžké mentální retardace.

Pokud žalobkyně považuje rozhodnutí žalovaného za nesprávné z důvodu, že nepřiznání příspěvku na zvláštní pomůcku na pořízení motorového vozidla bylo odůvodněno odlišně než v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, soud konstatuje, že v tomto postupu žalovaného neshledává žádnou nezákonnost. Pokud žalovaný dospěl k závěru, že výrok rozhodnutí správního orgánu prvního stupně je v souladu s právními předpisy, resp. že správní orgán prvního stupně rozhodl správně, pokud žalobkyni příspěvek na zvláštní pomůcku na pořízení motorového vozidla nepřiznal, avšak zjistil, že odůvodnění rozhodnutí je postaveno na nesprávné úvaze týkající se důvodu nepřiznání příspěvku (na rozdíl od správního orgánu prvního stupně, který nepřiznání příspěvku odůvodnil tím, že se jedná o zdravotní postižení uvedené v části I bodě 4 písm. a) přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., avšak jedná se o zdravotní stav uvedený v části II písm. a) téže přílohy, dospěl žalovaný k závěru, že v případě žalobkyně nejde o osobu, která má těžkou vadu nosného (pohybového) ústrojí uvedenou v písm. a), b), d) až i) bodu 1 části I přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb.), nic mu nebránilo v této části odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně změnit. Soud konstatuje, že výrok rozhodnutí správního orgánu prvního stupně se nezměnil, žalovaný pouze napravil vadu odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Soud má za to, že tímto postupem žalovaného nebyla žalobkyně nikterak dotčena na svých právech, v tomto směru ostatně ani ničeho nenamítá. Tuto námitku tedy soud neshledal důvodnou.

Co se týče námítky, že v průběhu odvolacího řízení nebyla posudkovým lékařem zohledněna lékařská zpráva MUDr. J. N. ze dne 2. 9. 2013, ze soudního spisu je zřejmé, že právě na základě lékařské zprávy vystavené MUDr. J. N. dne 2. 9. 2013, která byla žalovanému doručena dne 4. 9. 2013, žalovaný požádal posudkovou komisi MPSV o doplňující posouzení zdravotního stavu. Jak potom vyplývá z doplňujícího posudku PK MPSV ze dne 11. 9. 2013, tato lékařská zpráva byla jedním z podkladů, z nichž posudková komise při svém jednání vycházela. Pokud žalobkyně namítá, že předmětná lékařská zpráva potvrzuje, že žalobkyně splňuje podmínky pro přiznání příspěvku dané částí I, bodem 4, písm. a) přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., nijak toto své tvrzení neupřesňuje a neuvádí, které ze zdravotních postižení uvedených v odst. I, bodě 4, písm. a) přílohy má konkrétně lékařská zpráva prokazovat. Žalobkyně v žalobě nekonkretizuje ani své tvrzení, že nebylo přihlédnuto ke skutečnosti, že se její zdravotní stav zhoršuje. Za této situace soudu nezbyvá než rovněž v obecné rovině konstatovat, že ačkoli žalobkyní předložené lékařské zprávy (lékařská zpráva MUDr. N. i lékařská dokumentace vedená praktickou lékařkou MUDr. Č. v řízení ve věci přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku na pořízení motorového vozidla byly zohledněny, posudková komise přesto dospěla k závěru, že v případě žalobkyně nejde o osobu, která má ve smyslu ust. § 9 odst. 2 a 4 zákona č. 329/2011 Sb. těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Posouzení zdravotního stavu žalobkyně jako žadatelky o příspěvek přitom přísluší právě posudkové komisi MPSV, z jejíchž závěrů žalovaný při svém rozhodování vycházel, nikoli soudu, který nemá a nemůže mít odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení zdravotního stavu žalobkyně především stojí.

Vzhledem k tomu, že na základě shora uvedených důvodů nelze žalobní námitky hodnotit jako důvodné ve vztahu k posouzení zákonnosti a věcné správnosti a soud neshledal,

že by správní orgány postupovaly v rozporu s právními předpisy, soud ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 s. ř. s. Podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšná žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Brně dne 13. května 2014

JUDr. Jarmila Ďásková, v. r.
samosoudkyně